

Кисельова Ірина,

Викладач, м.Київ.

Особистісно-орієнтований підхід в навчанні іноземної мови за професійним спрямуванням студентів педагогічних спеціальностей

Розширення політичних, культурних та економічних зв'язків між Україною та іншими державами, можливість здійснення безпосередніх міжнародних контактів із носіями мови викликає інтерес у студентів до вивчення іноземних мов, сприяє засвоєнню мовного матеріалу, необхідного для спілкування під час поїздок за кордон з різноманітними професійними цілями, і вдосконаленню іншомовних умінь і навичок. Відтак, питання підготовки фахівців, які володіють іноземною мовою як засобом комунікації, набуває особливого значення. Основи для розв'язання цієї важливої проблеми закладаються як у середній школі, так і у вищому навчальному закладі, де відбувається формування базових механізмів мовленнєвих стереотипів, що є об'єктивними показниками рівня досконалості мовленнєвих умінь. Тому нагальним завданням вищої педагогічної освіти на сучасному етапі є формування у студентів вищих педагогічних навчальних закладів культури професійного мовлення, під якою ми розуміємо якість володіння кожним студентом достатнім обсягом іншомовного матеріалу і певним рівнем сформованості механізмів іншомовного професійного спілкування, який дозволив би їм здійснювати таке спілкування у різноманітних сферах. Особливий зміст набувають можливості учбового предмету «Іноземна мова» в формуванні особистості, розвитку її здібностей. В процесі вивчення цієї дисципліни в вузі основні функції мови – пізнання та спілкування стають визначними при формуванні професійної компетентності майбутнього спеціаліста. Однак досвід роботи зі студентами педагогічних спеціальностей показує, що предмет «Іноземна мова» сприймається більшістю студентів як загальноосвітній предмет, позбавлений зв'язку з майбутньою професійною діяльністю. Для того, щоб майбутні педагоги

могли читати професійну літературу на іноземній мові їм необхідно оволодіти достатньо високим рівнем лінгвістичної компетенції. В цьому нам може допомогти особистісно-орієнтовний підхід до навчання студентів, тому що саме він забезпечує розвиток особистості, виходячи з виявлення її індивідуальних здібностей, спираючись на її здібності, нахили, інтереси, ціннісні орієнтири, суб'єктивний досвід, надати можливість реалізуватись в учбовій діяльності.

Концепція особистісно-орієнтованого підходу передбачає, що організація учбового процесу, методичні підходи та рішення викладача, використання учбового матеріалу, відбір вправ та завдань мають відповідати особистості того, хто навчається, його потребам, мотивам, активності, інтелекту, індивідуальним та психологічним особливостям. Викладач має враховувати як індивідуальні особливості так і рівень базової підготовки студентів. Саме така робота дає можливість розкрити справжні можливості кожного студента і відповідно до цього створювати для нього індивідуальну траєкторію розвитку, що різноманітнить учбовий процес, робить його більш цікавим, комфортним і, головне, дозволяє підвищити ефективність навчання. Задача викладача: підібрати такі ситуативні вправи з різних видів мовленнєвої діяльності, щоб “сильні” студенти змогли якнайкраще представити свої знання з тієї чи іншої теми, а “слабкі” студенти не відчували себе некомфортно і мали змогу теж брати участь у навчальному процесі і підвищити рівень своїх знань, вмінь та навичок.

До особистісно-орієнтованих технологій відносяться: технологія різнорівневого навчання, технологія колективного взаємонавчання, модульного навчання, навчання в співпраці, метод проєктів. Використовуючи технології особистісно-орієнтованого підходу можна повніше враховувати можливості та інтереси студентів, стимулювати їх пізнавальні здібності, тим самим, збільшуючи мотивацію навчання. Ці технології сприяють об'єднанню студентського колективу і дозволяють проявити себе кожному студенту.